

أَوَّلُهُ مَعَ اللَّهِ

چا الله سان گڈ پیو بہ کو معبود آہی؟

اسلامیج

تعلیم

ناشر

المركز الاسلامي للبحوث العلمية

(جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ آھن)

کتاب جو نالو : اسلامي تعليم

مؤلف : محمد جميل زينو

سنديکار: عبدالغفار جوڻيجو

اشاعت : فيبروري ۲۰۰۹ع

ملرڻ جو هنڌ

المركز الاسلامي للبحوث العلمية

B-۱۳۲، بلاڪ ۱، گلستان جوهر، بالمقابل اين اي

ڊي يونيورسٽي، ڪراچي

icar.edu@gmail.com : @ ۰۲۱-۸۰۱۰۳۰۴ ☎

www.icarpak.com

صفحو نمبر	مضمون	
۴	ناشر پاران	۱
۵	پيش لفظ	۲
۷	پانهن تي الله تعالى جا حق	۳
۱۲	توحيد جا قسم ۽ فائدا	۴
۱۹	عمل جي قبوليت جا شرط	۵
۲۱	شرڪ اڪبر	۶
۲۶	شرڪ اڪبر جا قسم	۷
۴۲	شرڪ اصغر	۸
۴۵	وسيلو ۽ شفاعت	۹
۵۶	جهاد، دوستي ۽ فيصلو	۱۰
۶۰	قرآن و حديث تي عمل	۱۱
۶۸	سنت ۽ بدعت	۱۲
۷۳	مقبول دعا	۱۳

ناشو پاران

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وبعد!

زير نظر ڪتاب اسلام جي بنيادي رڪن جي وضاحت ڪرڻ ۾ قارئین جي لاءِ ڀرپور مختصر ۽ مدلل ثابت ٿيندي. هن ڪتاب کي آسان سنڌي قالب ۾ اسان جي پيءُ عبد الغفار جوڻيجو صاحب جن ڪافي محنت ڪئي آهي الله تعالیٰ انهن جي لاءِ هن ڪتاب کي آخرت ۾ سرخرو ٿيڻ لاءِ سبب بنائي. هن ڪتاب جي خوبصورت ۽ آساني ان ڳالهه کي ظاهر ڪري ٿي ته هن ڪتاب کي ننڍي پوک جي سليبس ۾ داخل ڪيو وڃي تانجو زندگي جي بنيادي مرحلي ۾ ئي ان ديني رڪن کي سمجهي وڃي. ۽ هي ڪتاب شانہ بشانہ وڏي عمر وارن لاءِ به ڪارگر ثابت ٿيندي.

ابو عبد الله مسعود احمد محمد داؤد السنڌي

مدير المرڪز الاسلامي للبحوث العلمية

پيش لفظ

سعودي عرب جي ممتاز علمي شخصيت ۽ دارالحدیث الخیریه مکہ مکرمہ جي نامور استاد ۽ عظیم اسڪالر الشیخ / محمد بن جمیل زینو حفظہ اللہ تعالیٰ جي ڪتابچہ ”خذ عقیدڪ“ جو ترجمو قارئین ڪرام جي هٿن ۾ آهي. هن ننڍڙي رسالہ جي مقبولیت جو اندازو ان مان لڳائي سگهجي ٿو جو عربي، اردو ۽ سنڌي کان علاوه ٻين مختلف ٻولين ۾ ان جي ترجمي جا ڪيترائي ايڊيشن ڇپجي چڪا آهن، ان جو سبب هيءُ آهي ته اسلامي عقیدن کي انتهائي آسان طريقي سان سوال جواب جي صورت ۾ پيش ڪيو ويو آهي ۽ دليل طور قرآن ۽ حديث مان الله ۽ سندس رسول جا فرمان پيش ڪيا ويا آهن.

ڪوبہ ايمان وارو جڏهن قرآن يا حديث جي ڳالهہ ٻڌندو ۽ پڙهندو ته سندس دل ان تي سوچڻ ۽ ان جي حق هجڻ جو فيصلو ڏيندي. هي ڪتاب هر ننڍي خواه وڏي، ٻار يا جوان، مرد يا

عورت هر هڪ لاءِ انتهائي مفيد ۽ ضروري آهي. بلڪ والدين کي گهرجي ته پنهنجي اولاد کي اهي عقيدا سيکارين ۽ انهن کان سوال جواب طور پڇندا رهن تان ته انهن معصومن جي ذهن ۾ چڱيءَ ريت سمائجن.

هن ڪتابچي جي طباعت لاءِ جناب حافظ مسعود احمد حفظ الله تعاليٰ- مدير المڪر الاسلامي للبحوث العلمية ڪراچي سنڌ جو انتهائي شڪر گذار آهيان جنهن جي تعاون سان اوهان تائين هي رسالو پهتو. الله تعاليٰ کان دعا آهي ته اسان کي پنهنجي دين تي هلائي ۽ ان جي بنيادي عقيدن جي ڄاڻ عطا فرمائي. آمين

عبد الغفار جوڻيجو

ليڪچرار گورنمينٽ ڪاليج آف ٽيڪنالاجي

۲۶ رجب ۱۴۲۷ھ

پانهن تي الله تعاليٰ جا حق

سوال: اسان کي الله تعاليٰ ڇا جي لاءِ پيدا ڪيو آهي؟
جواب: اسان کي هن لاءِ پيدا ڪيو اٿس ته ان جي
بندگي ڪريون ۽ ساڻس ڪنهن کي شريڪ نه ڪريون.

فرمان الاهي: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

﴿٥٦﴾ الذاريات مون جنن ۽ انسانن کي صرف هن لاءِ

پيدا ڪيو آهي ته منهنجي ئي بندگي ڪن.

حديث نبوي: حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْْبُدُوهُ وَلَا

يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا. (بخاري ٢٦٤٤ / مسلم ٤٣)

الله تعاليٰ جو پانهن تي حق آهي ته ان جي عبادت ڪن ۽

ڪنهن به شيءِ کي ان جو شريڪ نه بنائين.

سوال: عبادت ڇا ڪي ڄڻجي؟

جواب: عبادت هر انهيءَ قول، فعل ۽ عمل جو نالو آهي جيڪو الله تعاليٰ کي پسند هجي، جيئن دعا، نماز ۽ ذبح وغيره.

فرمان الاهي: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٢﴾ ﴿الأنعام اي پيغمبر! تون چو ته

منهنجي نماز ۽ منهنجي قرباني ۽ منهنجو جيئڻ ۽

منهنجو مرڻ (سڀ) جهانن جي پالڻهار لاءِ آهي.

حديث نبوي: وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ

مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ (بخاري ٦٠٢١)

منهنجو قرب حاصل ڪرڻ لاءِ ٻانهو جيڪي ڪم ڪري

ٿو، انهن ۾ مون کي ان تي فرض ڪيل عبادت کان

وڌيڪ ڪا شيءِ پسند نه آهي.

سوال: اسين الله تعاليٰ جي عبادت ڪيئن ڪريون؟

جواب: جيئن اسان کي الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول

سيڪاريو ۽ حڪم ڪيو آهي.

فرمان الاهي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا ءَعْمَلَكُمْ﴾ ﴿٣٣﴾ محمد

اي ايمان وارو! الله جو چيو مڃيو ۽ رسول جو چيو مڃيو

۽ پنهنجا عمل برباد نه ڪريو.

حديث نبوي: مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ

رَدٌّ. (مسلم ٣٢٤٣) جنهن اهڙو عمل ڪيو جنهن بابت

اسان جو حڪم نه آهي ته اهو مردود آهي.

سوال: ڇا اسان کي الله جي رحمت ۾ اميد ۽ ان جي

عذاب کان خوف ڪندي عبادت ڪرڻ کي؟

جواب: هائو! عبادت ڪرڻ وقت اسان جي اهائي حالت هئڻ گهرجي. ڇو ته الله تعاليٰ پنهنجن ٻانهن جي صفت هن طرح بيان فرمائي ٿو: ﴿... يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا ...﴾ السجدة: ۱۶ پنهنجي پالڻهار کي خوف ۽ اميد سان سڏيندا آهن.

حديث نبوي: وَأَسْأَلُ اللَّهَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِهِ مِنَ النَّارِ. (ابي داؤد ۶۷۲) آئون الله کان جنت جو سوال ڪريان ٿو ۽ ان کان جهنم جي پناه گهران ٿو.

سوال: احسان ڇا کي چئجي؟

جواب: عبادت وقت اهو پڪو خيال هجي ته الله تعاليٰ مون کي ڏسي رهيو آهي ۽ منهنجو هي عمل ڪانس

فرمان الاهي: ﴿الَّذِي يَرْتَكِبَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي

السَّجِدِينَ ﴿٢١٩﴾﴾ الشعراء

اهو الله توکي تنهنجي اٿڻ مهل ڏسي ٿو ۽ سڄدي

ڪندڙن ۾ تنهنجو ڦرڻ به ڏسي ٿو.

حديث نبوي: الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ

لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. (مسلم ۹)

تون عبادت ائين ڪر ڇڻ ته تون الله تعاليٰ کي ڏسين ٿو.

جيڪڏهن تون نٿو ڏسين ته بيشڪ الله تو کي ڏسي پيو.

اهو احسان آهي.

توحيد جا قسم ۽ ان جا فائدا

سوال: الله تعاليٰ نبين سڳورن کي دنيا ۾ ڇا ڇا ڇا لاءِ موڪليو آهي؟

جواب: هن لاءِ موڪليائين ته ماڻهن کي الله تعاليٰ جي عبادت جي دعوت ڏين ۽ هيءُ ته ان سان شريڪ بنائڻ کان انڪار ڪن.

فرمان الاهي: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾ النحل: ۳۶

۽ بيشڪ اسان هر ٽولي ۾ هڪ رسول موڪليو ته الله جي عبادت ڪريو ۽ طاغوتن کان بچو (طاغوت اهو آهي جيڪو الله کان سواءِ ٻين جي پوڄا ڪرڻ جي دعوت ڏي)

حديث نبوي: وَالْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ... وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ. (بخاري

۳۱۸۷ / مسلم ۴۳۶۲) سيئي نبي سڳورا پاڻ ۾ پاڻ

آهن ۽ سندن دين هڪ ئي آهي.

سوال: توحيد ربوبيت ڇا آهي؟

جواب: الله تعاليٰ کي ان جي ڪمن ۾ اڪيلو ڪري مڃڻ

جيئن خلق ۽ پيدا ڪرڻ ۽ دنيا جو نظام هلائڻ وغيره.

فرمان الاهي: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

الفاتحه

سڀ تعريفون الله جي لاءِ آهن جو جهانن جو پالڻهار آهي.

حديث نبوي: أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ. (بخاري

۶۸۳۷ / مسلم ۱۲۸۸) يا الله! تون ئي آسمانن ۽ زمينن

جو رب آهين.

سوال: توحيد الوهيت ڇا آهي؟

جواب: عبادت جي سڀني قسمن ۾ الله تعاليٰ کي اڪيلو مڃڻ ۽ ان سان شرڪ نه ڪرڻ، توحيد الوهيت آهي جيئن پڪار. ذبح ۽ نذر.

فرمان الاهي: ﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهُهُ وَحْدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة

اوهان جو معبود اڪيلو آهي. ان کان سواءِ ڪوبه عبادت جو لائق نه آهي. اهو باجهارو مهربان آهي.

حديث نبوي: قَلِيكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. (بخاري ۶۸۲۴ / مسلم ۲۸)

ماڻهن کي سڀ کان پهرين اها دعوت ڏين ته هو الله تعاليٰ جي اڪيلي هجڻ جي شاهدي ڏين. بخاري جي

هڪ روايت ۾ هي لفظ آهن ته: إِلَىٰ أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ تَعَالَىٰ.
يعني الله تعاليٰ کي اڪيلو ڪري مڃين.

سوال: توحيد اسماء و صفات مان مراد ڇا آهي؟

جواب: قرآن مجيد ۾ جيڪي الله تعاليٰ پنهنجون
صفتون بيان فرمايون آهن يا جيڪي صفتون رسول الله
ﷺ جن حديث ۾ ذڪر ڪيون آهن انهن کي ان جي
شايان شان بنا ڪنهن تاويل، تمثيل ۽ تعطيل جي
تسليم ۽ ثابت ڪرڻ، ان کي توحيد اسماء و صفات
چئجي ٿو. جيئن الله تعاليٰ جو عرش جي مٿان هجڻ، ان
جو نزول ۽ ان جو هٿ وغيره.

فرمان الاهي: ﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ﴾ الشورى ان جهڙي ڪا شيءِ نه آهي،

اهوئي ٻڌندڙ ڏسندڙ آهي.

حديث نبوي: يَنْزِلُ اللَّهُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ.

(مسلم ۱۲۶۲) الله تعاليٰ دنيا جي آسمان تي هر رات

نزول فرمائي ٿو. (الله تعاليٰ جو نزول ائين آهي، جيئن

ان جي جلالت ۽ شان وٽان آهي. مخلوق مان ڪنهن جو به

نزول ان جي نزول وانگر هرگز نه آهي)

سوال: الله تعاليٰ ڪٿي آهي؟

جواب: الله تعاليٰ آسمان تي عرش سڳوري جي مٿان آهي.

فرمان الاهي: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ﴾ ﴿٥﴾ طه اهو

رحمن جنهن عرش جي مٿان قرار ڪيو.

حديث نبوي: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا... فَهُوَ مَكْتُوبٌ عِنْدَهُ

فَوْقَ الْعَرْشِ. (بخاري ٦٩٩٩) بيشڪ الله تعاليٰ هڪ

ڪتاب لکيو آهي... جيڪو وٽس عرش جي مٿان آهي.

سوال: ڇا الله تعاليٰ اسان سان گڏ آهي؟

جواب: الله تعاليٰ پنهنجي ٻڌڻ، ڏسڻ ۽ علم وارين

صفتن سان اسان سان گڏ آهي. يعني اسان جي هر چرپر

۽ نقل حرڪت ان جي سامهون آهي.

فرمان الهي: ﴿ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ

طه ﴿٤٦﴾ (الله تعاليٰ موسيٰ ۽ هارون عليهما السلام)

کي فرمايو ته نه ڊڄو! بيشڪ آئون اوھان سان گڏ آھيان

۽ ٻڌان ۽ ڏسان ٿو.

حديث نبوي: إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا وَهُوَ

مَعَكُمْ. (بخاري ٣٨٨٣) توهان ٻڌندڙ ۽ ويجهي کي

پڪاريو ٿا ۽ اهو (پنهنجي علم سان) اوهان سان گڏ آهي.

سوال: عقيدہ توحيد جا فائدا ڇا آهن؟

جواب: توحيد جو فائدو هي آهي ته دنيا ۾ سڌي وات جي هدايت نصيب ٿيندي ۽ گناه معاف ٿيندا ۽ آخرت ۾ عذاب کان چوٽڪارو ٿيندو.

فرمان الاهي: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ

أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۸۲﴾ الأنعام

جن ايمان آندو ۽ پنهنجي ايمان کي ظلم (شرك) سان نه ملايو انهن لاءِ امن آهي ۽ اهي هدايت وارا آهن.

حديث نبوي: وَحَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذَّبَ مَنْ لَا

يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا. (بخاري ۲۶۴۴ / مسلم ۴۴)

ٻانهن جو الله تعاليٰ تي حق آهي ته جيڪو ان سان ڪنهن
کي شريڪ نه بنائي ته ان کي عذاب به نه ڪري.

عمل جي قبوليت جا شرط

سوال: عمل جي قبوليت جا شرط ڪهڙا آهن؟

جواب: الله تعاليٰ وٽ عمل جي قبوليت لاءِ ٽي شرط
آهن:

۱۔ الله تعاليٰ تي ايمان آڻڻ ۽ ان کي اڪيلو ڪري مڃڻ.

فرمان الاهي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ

جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ ﴿الكهف﴾

بيشڪ جن ايمان آندو ۽ چڱا عمل ڪيا تن لاءِ فردوس
جا باغ مهماني طور آهن.

حديث نبوي: قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ فَاسْتَقِيمْ. (مسلم ۵۵)
 تون چئڻ ته مون الله تي ايمان آندو پوءِ ان تي قائم ره.
 ۲- اخلاص: يعني رياءَ ۽ ڏيکاءَ کان سواءِ عمل ڪرڻ.
 فرمان الاهي: ﴿... فَأَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ ﴿٢﴾
 الزمر تون الله جي عبادت ڪر دين کي ان لاءِ خالص ڪندي.
 ۳- اهو عمل رسول الله ﷺ جن جي آندل دين ۽ ان جي
 سنت مطابق هجي.

فرمان الاهي: ﴿... وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
 نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾ الحشر
 ۽ جيڪي رسول ﷺ اوهان کي ڏي سو وٺو ۽ جنهن
 شيءِ کان روڪي ته ان کان باز رهو.
 حديث نبوي: مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ

رَدِّ. (مسلم ۳۲۴۳) جنهن اهڙو عمل ڪيو جنهن بابت اسان جو حڪم نه آهي ته اهو مردود آهي.

شُرڪِ اَكْبَرِ

سوال: الله تعاليٰ وٽ وڏي ۾ وڏو گناه ڪهڙو آهي؟
 جواب: وڏي ۾ وڏو گناه الله تعاليٰ سان شرڪ ڪرڻ آهي.
 فرمان الاهي: ﴿... يَبْنِيْ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ﴾ ﴿۱۳﴾ لقمان اي منهنجا پٽڙا! الله سان (ڪنهن کي) شريڪ نه ڪر ڇو ته شرڪ وڏو ظلم ۽ بي انصافي آهي.

حديث نبوي: أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ عِنْدَ اللّٰهِ قَالَ أَنْ تَجْعَلَ لِلّٰهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ. (بخاري ۴۱۱۷ / مسلم ۱۲۴)

نبي ﷺ جن کان پڇيو ويو ته وڏي ۾ وڏو گناه
 ڪهڙو آهي؟ پاڻ فرمايائون: هيءُ ته تون الله سان ڪنهن
 کي شريڪ ڪرين حالانڪ انهيءَ توکي پيدا ڪيو آهي.

سوال: شرڪ اڪبر ڇا آهي؟

جواب: الله تعاليٰ کان سواءِ ڪنهن غير جي پوڄا ڪرڻ
 شرڪ اڪبر آهي. جيئن غيرالله کي پڪارڻ، مٿن کان
 مرادون گهرڻ يا جيئرن کي پريٽ غائبانه سڏڻ.

فرمان الاهي: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾
 النساء: ۳۶ ۽ خاص الله جي عبادت ڪريو ۽ ان سان
 ڪنهن کي شريڪ نه ڪريو.

حديث نبوي: أَكْبَرُ الْكِبَائِرِ الشِّرْكَ بِاللَّهِ. (بخاري ۵۵۲۰)
 الله تعاليٰ سان شريڪ ڪرڻ سڀ کان وڏو ڏوهه آهي.

سوال: ڇا هن امت ۾ به شرڪ موجود آهي؟

جواب: هاڻو! هن امت ۾ به شرڪ موجود آهي.

فرمان الاهي: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ

مُشْرِكُونَ﴾ (١١٦) يوسف پوءِ منجهائن گهڻا الله تي ايمان

نٿا آڻين پر اهي (الله سان) شريڪ بڻائيندڙ آهن.

حديث نبوي: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَلْحَقَ قَبَائِلُ مِنْ

أُمَّتِي بِالْمُشْرِكِينَ وَحَتَّى يَعْبُدُوا الْأَوْثَانَ. (سنن الترمذي

(٢١٤٥)

ان وقت تائين قيامت قائم نه ٿيندي جيسين منهنجي

امت جا ڪي قبيلا مشرڪن سان وڃي نه ملن ۽ بتن جي

پوڄا نه ڪئي وڃي.

سوال: مٿن ڪي يا غائبانه ڪنهن ڪي پڪارڻ بابت ڇا

جواب: مٿن کي يا غائبانه ڪنهن کي پڪارڻ شرڪ
اڪبر آهي.

فرمان الاهي: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا
يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾﴾ يونس ۽ الله
کان سواءِ انهيءَ کي نه پڪار جيڪو توکي نه سک
پچائي ۽ نڪي ڏک. پوءِ جيڪڏهن ائين ڪندين ته
انهيءَ مهل تون ظالمن مان ٿيندين.

حديث نبوي: مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدًّا
دَخَلَ النَّارَ. (بخاري ٤١٣٧)

جيڪو الله کان سواءِ ٻين کي پڪاريندي مري ويو (۽ توبه نه
ڪيائين) ته اهو جهنم ۾ داخل ٿيندو.

سوال: دعا يا پڪار به عبادت آهي؟

جواب: ها! دعا يا پڪار خود عبادت آهي.

فرمان الاهي: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ
الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾

﴿ ٦٠ ﴾ غافر

۽ اوهان جو پالڻهار فرمائي ٿو ته اوهان مون کان دعا
گهرو ته اوهان جي دعا قبول ڪريان بيشڪ جيڪي
منهنجي عبادت کان وڌائي ڪندا آهن، سي ذليل ٿي
سگهڻي دوزخ ۾ داخل ٿيندا.

حديث نبوي: الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ. (سنن الترمذي

٣١٧٠) دعا خود عبادت آهي.

سوال: ڇا مري ويل دعا يا پڪار ٻڌن ٿا؟

جواب: مري ويل ٻڌن ٿي ڪونه ٿا، نه دعا، نه پڪار.

فرمان الاهي: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ...﴾ النمل: ۸۰

بيشڪ تون مٿن ڪي ٻڌائي نٿو سگهين.

﴿...وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ (۳۲) فاطر ۶ تون انهن

ڪي نٿو ٻڌائي سگهين، جيڪي قبرن ۾ (دفن ٿيل) آهن.

شرڪ اڪبر جا قسم

سوال: ڇا اسين ڪنهن مري ويل يا زنده غير موجود

ڪي پڪاري سگهون ٿا؟

جواب: هرگز نه! اهي ان جي قابل نه آهن جو ڪين

پڪاريو وڃي.

فرمان الاهي: ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ

شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوتُ عَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ

يُعْثُونَ ﴿٢١﴾ النحل جن کي الله کان سواء سڏيندا آهن

سي کا شيءِ خلقي نٿا سگهن بلڪ اهي پاڻ خلقييل آهن. بي جان مردا آهن ۽ اهو به نٿا ڄاڻن ته ڪڏهن

اٿاريا ويندا. ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ ...

﴿الأنفال: ٩﴾ جڏهن توهان پنهنجي رب کي فرياد ڪيو

تي ته اوهان جو فرياد قبول ڪيائين.

حديث نبوي: يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ. (سنن

الترمذي ٣٤٤٦) اي سدائين زنده ۽ (دنيا کي) قائم

رکنڌڙ! تنهنجي رحمت جو سوال ڪريان ٿو.

سوال: ڇا الله کان سواءِ ٻين کان مدد طلب ڪري

جواب: نه! بين ڪان مدد طلب نه ڪئي ويندي.

فرمان الاهي: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

الفاحة

ياالله! تنهنجي ٿي عبادت ڪريون ۽ توڪان ٿي مدد
گهرون ٿا.

حديث نبوي: إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ
فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ. (سنن الترمذي ۲۴۴۰) جڏهن سوال
ڪرين ته الله پاڪ ڪان ڪر ۽ جڏهن مدد گهرين ته به الله
ڪان.

سوال: ڇا جيئن ڪان مدد وٺي سگهجي ٿي؟

جواب: ها! جيڪڏهن ڪو جيئرو ۽ زنده مدد ڪري

سگهي ٿو ته ان ۾ ڪو حرج نه آهي.

فرمان الاهي: ﴿...وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ...﴾

المائدة: ۲ ۽ هڪ ٻئي سان چڱائي ۽ پرهيزگاريءَ (جي

ڪمن) ۾ مدد ڪريو.

حديث نبوي: وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي

عَوْنِ أَخِيهِ. (مسلم ۴۸۶۷) الله تعاليٰ ٻانهي جي مدد

۾ آهي جڏهن ٻانهو پنهنجي پيءُ جي مدد ۾ رهي ٿو.

سوال: ڇا غيرالله لاءِ باس ۽ نذر جائز آهي؟

جواب: الله کان سواءِ ڪنهن ٻئي لاءِ نذر ۽ باس جائز نه

آهي.

فرمان الاهي: ﴿...رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي

مُحَرَّرًا... ﴿آل عمران: ۳۵﴾ اي منهنجا پالڻهار! جيڪي منهنجي پيٽ ۾ آهي سو تولا ۽ آجو ڪيل نذر ڪريان ٿي. حديث نبوي: مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِيهِ (بخاري ۶۲۰۲)

جنهن الله تعاليٰ جي فرمانبرداري ۾ باس باسي هجي ته ان کي ڪي به اها پوري ڪري ۽ جنهن ان جي نافرمانِي ۾ باس باسي هجي ته پوءِ نافرمانِي نه ڪري.

سوال: ڇا الله کان سواءِ ٻئي لاءِ جانور ڪهڻ جائز آهي؟

جواب: الله تعاليٰ کان سواءِ ڪنهن ٻئي لاءِ جانور قربان ڪرڻ جائز نه آهي ڇو ته اها به عبادت آهي.

فرمان الاهي: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ ﴿٢﴾ الكوثر

پنهنجي رب لاءِ نماز پڙهه ۽ ان لاءِ قرباني ڪر.
 حديث نبوي: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ (مسلم)
 (۳۶۵۸)

شل! ان ماڻهو تي الله جي لعنت هجي جيڪو ان کان
 سواءِ ڪنهن ٻئي جي نالي جانور ڪهي ٿو.
 سوال: ڇا الله تعاليٰ جو تقرب ۽ ويجهڙائي حاصل
 ڪرڻ لاءِ قبرن جو طواف ڪري سگهجي ٿو؟
 جواب: ڪعبت الله کان سواءِ ٻي ڪنهن به جاءِ يا قبر
 جو طواف نٿو ڪري سگهجي.

فرمان الاهي: ﴿...وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾
 الحج انهن کي گهرجي ته (الله تعاليٰ جي) هن پراڻي
 گهر جو طواف ڪن.

حديث نبوي: مَنْ طَافَ بِالنَّيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ

كَانَ كَعْتَقِ رَقَبَةٍ (ابن ماجه ۲۹۴۷)

جنهن بيت الله جو ست چڪر طواف ڪيو ۽ (ان ۾) ٻه رڪعتون پڙهيائين ته انهيءَ جڻ هڪ ٻانهو آزاد ڪيو.

سوال: جادو ۽ سحر بابت شرعي حڪم ڇا آهي؟

جواب: جادو شريعت جي روءِ سان ڪفر آهي.

فرمان الاهي: ﴿... وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا

يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ...﴾ البقرة: ۱۰۲ پر شيطانن ڪفر

ڪيو جو ماڻهن کي جادو سيڪاريائون ٿي.

حديث نبوي: اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ الشَّرْكَ بِاللَّهِ

وَالسِّحْرُ (مسلم ۱۲۹) ستن هلاڪ ڪندڙ ڪمن کان پاسو

ڪريو (انهن مان ٻه هي آهن) الله تعاليٰ سان شرڪ ۽ جادو.

سوال: ڇا اسين نجومين ۽ پوپن جي غيب وارين خبرن کي سڄو مڃيون؟

جواب: نه انهن کي اسان سڄو نه مڃينداسين نه انهن ڳالهين تي يقين ڪنداسين.

فرمان الاهي: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾ النمل: ٦٥ اي بيغمبر تون چئو ته آسمانن ۽ زمينن ۾ جيڪي به الله کان سواءِ آهن، اهي غيب (ڳجهه) نٿا ڄاڻن.

حديث نبوي: مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرَّافًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ (احمد ٩١٧١)

جيڪو ماڻهو ڪنهن دست شناس يا پوپي وٽ آيو ۽ ان

جي ڳالهه کي سچو مڃيائين ته بيشڪ ان محمد ﷺ تي نازل ٿيل (شريعت) جو انڪار ڪيو.

سوال: ڇا ڪو ماڻهو غيب جون ڳالهيون ڄاڻي ٿو؟
جواب: نه! ڪوبه غيب يا ڳجهه جون ڳالهيون نٿو ڄاڻي
البت هو رسولن سڳورن کي ان تي اطلاع ڏي ٿو.

فرمان الاهي: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
أَحَدًا﴾ (۱۳) إِلَّا مَن أُرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ... ﴿الجن: ۲۶-۲۷﴾

اهو غيب جو ڄاڻندڙ آهي، پوءِ پنهنجي غيب تي ڪنهن
کي واقف نه ڪندو آهي سواءِ انهيءَ جي جنهن پيغمبر
کي پسند ڪيائين.

حديث نبوي: وَلَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ. (طبراني

(۶۱۲۲)

الله کان سواءِ ڪوبه غيب نٿو ڄاڻي.

سوال: ڇا شفا ۽ برڪت خاطر ڪو ڏاڳو يا چلو پائي
سگهجي ٿو؟

جواب: هرگز نه! اهو پاڻڻو نه آهي.

فرمان الاهي: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ...﴾ الأنعام: ۱۷ جيڪڏهن توکي الله ڪا تڪليف
پهچائي ته ان کان سواءِ ڪو ان جو لاهيندڙ ۽ دور ڪندڙ نه
آهي.

حديث نبوي: أَمَا إِنَّهَا لَا تَزِيدُكَ إِلَّا وَهْنًا انْبِذَهَا
عَنْكَ فَإِنَّكَ لَوْ مِتَّ وَهِيَ عَلَيْكَ مَا أَفْلَحْتَ أَبَدًا. (احمد

(۱۹۱۴۹)

هڪ صحابيءَ سڳوري جي هٿ ۾ پتل جو ڪٽو يا چلو

ڏسي فرمائون ته ان سان تنهنجي ڪمزوري وڌندي
(گهٽندي ته اصل ڪونه) ان کي لاهي اجلاءِ ڇو ته
جيڪڏهن ان حالت ۾ موت آئي ته ڪڏهن به ڪامياب
نه ٿيندين.

سوال: ڪوڏ ۽ تعويد وغيره پاڻ ڪيئن آهن؟
جواب: انهن کي شفا يا نظر (ڪان بچڻ) لاءِ ٻڌڻ
صحيح نه آهي.

فرمان الاهي: ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا اللَّهُ هُوَ...﴾ الأنعام: ١٧ جيڪڏهن توکي الله ڪا
تڪليف پهچائي ته ان کان سواءِ ڪو ان جو لاهيندڙ نه
آهي.

حديث نبوي: مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ. (احمد

(۱۶۷۸۱)

جنهن تعويذ وغيره لتكايو ته انهيءَ شرڪ ڪيو.

سوال: اسلام جي مخالف قانونن تي عمل ڪرڻ بابت

ڇا حڪم آهي؟

جواب: اسلام جي مخالف قانونن کي صحيح ۽ جائز

سمجهي ان تي عمل ڪرڻ سان اسلام جي دائري مان

اهو شخص نڪري وڃي ٿو.

فرمان الاهي: ﴿...وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة ۴۴ ۽ جيڪو الله تعاليٰ

جي نازل ڪيل (قانون) مطابق فيصلو نٿو ڪري ته اهي

ڪافر آهن.

حديث نبوي: وَمَا لَمْ تَحْكُمُ أَئِمَّتُهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ
وَيَتَخَيَّرُوا مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ.
(ابن ماجه ۴۰۰۹) جن جا حاڪم الله تعاليٰ جي نازل
ڪيل (ڪتاب) مطابق فيصلو نٿا ڪن بلڪه ان ۾
پنهنجو عمل دخل ۽ اختيار هلائين ٿا ته الله تعاليٰ انهن
کي پاڻ ۾ لڙائيندو.

سوال: ڪڏهن شيطاني خيال دل ۾ ايندو آهي ته الله
تعالٰيٰ کي ڪنهن پيدا ڪيو آهي، ان کي ڪيئن دور
ڪجي؟

جواب: جڏهن به ان قسم جو شيطاني خيال يا وسوسو
اچي ته هڪدم الله تعاليٰ کان پناهه گهرجي.

فرمان الاهي: ﴿وَمَا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾

فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٠٠﴾ ﴿الأعراف﴾

۽ جيڪڏهن توکي شيطان کان (دل ۾) ڪا چوڪ يا وسوسو اچي ته الله جي پناهه گهر بيشڪ اهو ٻڌندڙ ڄاڻندڙ آهي.

حديث نبوي: رسول الله ﷺ جن به شيطاني مڪر ۽ خيال کي دور ڪرڻ لاءِ هيءَ دعا سيکاري آهي ته: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. (ترجمو) ”مون الله تعاليٰ تي ۽ ان جي رسولن سڳورن تي ايمان آندو آهي. الله هڪ ۽ بي نياز آهي، نه ڄڻيائين نه ڪنهن مان ڄائو آهي ۽ ان جو ڪوبه شريڪ نه آهي.“ دعا کان پوءِ تي دفعا ڪا به پاسي ٿڪي ۽ (الله وٽ) شيطان کان پناهه گهرندي

اهڙي خيال کان پاسو ڪري. ان طرح اهو وسوسو ختم
 ٿي ويندو انشاءَ الله تعاليٰ (بخاري مسلم، احمد،
 ابوداؤد ۴۰۹۹)

سوال: شرڪ اڪبر جو نقصان ڇا آهي؟
 جواب: شرڪ اڪبر جو سڀ کان وڏو نقصان هي آهي
 ته اهو هميشه جهنم ۾ رهڻ جو سبب آهي.

فرمان الاهي: ﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (۷۲)
 المائدة جيڪو به الله تعاليٰ جو شريڪ مقرر ڪندو انهيءَ
 تي بيشڪ الله بهشت (۽ ان جي نعمتن) کي حرام
 ڪري ڇڏيو آهي ۽ ان جي جاءِ جهنم آهي ۽ ظالمن جو
 ڪو مددگار نه آهي.

حديث نبوي: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ.
 (مسلم ۱۳۶) ۴ جيڪو شرڪ ڪندي (مري ويو) ۴ الله سان وڃي مليو ته اهو جهنم ۾ داخل ٿيندو.

سوال: ڇا شرڪ جي باوجود ڪو عمل فائدو ڏيندو؟

جواب: شرڪ جي موجودگيءَ ۾ ڪو عمل فائدو نه ڏيندو.

فرمان الاهي: ﴿... وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ﴾ ﴿۸۸﴾ الأنعام الله تعاليٰ نبيّن کي خطاب ڪري

ٿو ته جيڪڏهن اهي به شرڪ ڪن ها ته انهن جا به عمل

برباد ٿي وڃن ها.

حديث نبوي: قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ

عَنِ الشُّرِكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي

تَرَكْتُهُ وَشُرَكَهُ (مسلم ۵۳۰۰)

الله تعاليٰ فرمائي ٿو ته مون کي شريڪن جي ڪا پرواهه نه آهي. جنهن به ڪو (نيڪ) ڪم ڪيو پوءِ ان ۾ ٻين کي مون سان شريڪ ۽ ڀائيوار بنايائين ته اهڙي ماڻهوءَ کي ۽ ان جي شرڪ کي ڇڏي ڏيان ٿو (ان جي مون کي ڪا ضرورت ڪانهي)

شرڪ اصغر

سوال: شرڪ اصغر ڇا آهي؟

جواب: شرڪ اصغر يعني ننڍڙو شرڪ رياءُ آهي.

فرمان الاهي: ﴿... فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا

صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ ﴿١١٠﴾ الكهف جنهن کي

پنهنجي رب سان ملڻ جي اميد آهي ان کي گهرجي ته عمل چڱا ڪري ۽ پنهنجي رب جي عبادت ۾ ڪنهن

کي به شريڪ نه بنائي.

حديث نبوي: **إِنَّ أَخُوفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشِّرْكَ**

الْأَصْغَرَ الرَّيَاءُ (احمد ۲۲۵۲۳)

مون کي اوهان جي باري ۾ سڀ کان وڏو ڊپ ۽ خطرو

ننڍي شرڪ يعني رياءَ جو آهي.

۽ هن طرح چوڻ ته جيڪڏهن الله تعاليٰ ۽ فلاڻو نه هجي

ها يا الله تعاليٰ ۽ تون نه گهرو ها (ته الائي ڇا ٿئي ها)

اهو به شرڪ اصغر آهي.

حديث نبوي: **لَا تَقُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فُلَانٌ**

وَلَكِنْ قُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ (ابوداؤد

۴۳۲۸)

الله تعاليٰ ۽ فلاڻو جيڪي گهرندو (سو ٿيندو) ائين نه

چوندا ڪريو بلڪ هيئنن چئو ته پهرين جيڪي الله کي منظور هوندو پوءِ جيئن هي چاهيندو.

سوال: ڇا الله تعاليٰ کان سواءِ به ڪنهن ٻئي جو قسم کڻي سگهجي ٿو.

جواب: هرگز نه! الله تعاليٰ کان سواءِ ڪنهن ٻئي جو قسم کڻڻو ئي نه آهي.

فرمان الاهي: ﴿...قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّ...﴾ التغابن: ۷
تون چئو! ته هائو منهنجي رب جو قسم توهان ضرور اٿاريا ويندو.

حديث نبوي: مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ (احمد ۵۱۲۰)

جنهن غيرالله جو قسم کنيو تنهن شرڪ ڪيو. مَنْ كَانَ

حَالِقًا فَلْيُحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ. (بخاري ۲۴۸۲)
جنهن کي به قسم کڻڻو هجي ته الله جو قسم کڻي يا
خاموش رهي.

وسيلو ۽ شفاعت جي طلب

سوال: الله تعاليٰ ڏانهن توسل يعني ويجهو ٿيڻ ڪيئن
آهي؟

جواب: وسيلي (ويجهي ٿيڻ) جا ٻه قسم آهن:

(۱) جائز (۲) ناجائز

(۱) جائزو وسيلو هيءُ آهي ته الله تعاليٰ جي مبارڪ
نالن يا صفتن سڳورين جي واسطي سان دعا گهري وڃي
يا نيڪ عمل ڪري الله تعاليٰ جي ويجهڙائي حاصل
ڪئي وڃي.

فرمان الاهي: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا...﴾
 الأعراف: ۱۸۰ ۽ الله تعالیٰ جا سهڻا نالا آهن انهن سان
 ئي کيس پڪاريو.

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ
 الْوَسِيْلَةَ...﴾ المائدة: ۳۵ اي ايمان وارو! الله کان ڊڄندا
 رهو ۽ ڏانهس (چڱن کمن سان) ويجهڙائي تلاش
 ڪريو.

حديث نبوي: أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ. (احمد
 ۳۵۲۸)

يا الله! آئون تنهنجي هر سڳوري نالي سان توکي سوال
 ڪريان ٿو. ان طرح هڪ صحابي سڳوري جنت ۾ رسول

الله ﷻ جن سان رفاقت ۽ گڏ هجڻ جو سوال ڪيو ته پاڻ فرمايائون: فَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ.

(مسلم ۷۵۴) تون زياده نماز پڙهڻ ۾ منهنجو ساٿي ٿي. انهي طرح غار وارن جو قصو مشهور آهي جو عمل صالح سامهون رکي الله تعاليٰ کان دعا گهريائون ته الله تعاليٰ انهن تان غار کي کوليو ۽ مصيبت لائي.

(۲) ناجائز وسيلو ۽ ويجهڙائي ۽ تقرب حاصل ڪرڻ جو غير اسلامي طريقو هيءُ آهي جو مٿن کي سڏيو وڃي يا انهن کان دعائون ۽ حاجتون گهريون وڃن جيئن اڄ ڪلهه عام رواج آهي، اهو وڏو شرڪ آهي.

فرمان الاهي: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (يونس ۱۰۶) ۽ الله

ڪان سواءِ ان کي نه پڪار جو توکي نه سڪ پهچائي نه
 ڏک، پوءِ به جيڪڏهن ائين ڪندين ته انهيءَ مهل تون
 ظالمن مان ٿيندين.

رسول الله ﷺ جن جي مرتبي جو وسيلو وٺڻ ۽ چوڻ ته
 يا الله! مون کي رسول الله ﷺ جن جي طفيل يا سندن
 مرتبي جي مهابي شفا ڏي، اهو طريقو بدعت آهي.
 اسلام ۾ ان جو ڪو ثبوت ڪونهي ۽ نه صحابن سڳورن
 ائين ڪيو. انهيءَ ڪري امير عمر رضه رسول الله ﷺ
 جن جي وفات کان پوءِ سندن وسيلو نه ورتو. بلڪ سندن
 چاچي عباس رضه جي اڳواڻيءَ ۾ دعا سان ويجهڙائي
 حاصل ڪئي جو هو ان وقت زنده هو. جيڪڏهن هيءُ
 مروج وسيلو جائز هجي ها ته امير عمر دعا جي لاءِ
 عباس رضه کي اڳتي نه ڪري ها، بلڪ رسول الله ﷺ

جن جو مهاڀو وٺي ها جو پاڻ انهيءَ کان وڌيڪ پلارا ۽ افضل آهن. بعض اوقات ان قسم جي وسيلو انسان کي شرڪ تائين پهچائي ٿو جو انسان اهو اعتقاد رکي ته الله تعاليٰ پنهنجي ڪنهن محبوب جي واسطي جو محتاج آهي. جيئن آفيسرن ۽ دنيا جي حاڪمن تائين رسائي واسطي کان سواءِ نٿي ٿي سگهي. ائين ڪرڻ سان خالق جي مخلوق سان مشابهت ٿي ٿي ۽ اهو شرڪ آهي.

سوال: دعا ۾ ڪنهن انسان جو واسطو وٺڻ ضروري آهي ڇا؟

جواب: دعا ۾ ڪنهن انسان جي واسطي جي ڪا ضرورت ڪانهي بلڪ الله تعاليٰ کان براه راست گهري سگهجي ٿي.

فرمان الاهي: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ...﴾ البقرة: ۱۸۶ اي پيغمبر! جڏهن منهنجا بندو تو کان منهنجي باري ۾ پڇن ته چئڻ بيشڪ آئون ويجهو آهيان.

حديث نبوي: إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا وَهُوَ مَعَكُمْ. (مسلم ۴۸۷۳) بيشڪ توهان ٻڌندڙ ۽ ويجهي کي پڪاريو تا اهو اوهان سان گڏ آهي.

سوال: ڪنهن جيئري کان دعا ڪرائي سگهجي ٿي؟
جواب: ها! جيئن کان دعا گهرائي سگهجي ٿي، باقي مري ويل انهيءَ جي قابل نه آهن جو انهن کان دعائون گهرجن.
فرمان الاهي: الله تعاليٰ رسول الله ﷺ جن کي خطاب ڪري ٿو ته: ﴿...وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ وَالْمُؤْمِنِينَ﴾

وَأَلْمُؤْمِنَاتِ ... ﴿ محمد: ۱۹ ۽ پنهنجن گناهن جي ۽ مؤمنن

۽ مومنياڻين جي لاءِ بخشش گهر.

حديث نبوي: هڪ نابين رسول الله ﷺ جن وٽ آيو ۽

عرض ڪيائين ته: اذْعُ اللَّهُ أَنْ يُعَافِيَنِي (ترمذي ۳۵۰۲)

الله تعاليٰ کان دعا گهرو ته مون کي شفاياب ڪري.

سوال: رسول الله ﷺ جن ڇا جو ذريعو آهن؟

جواب: رسول الله ﷺ جن دنيا ۾ دعوت ۽ تبليغ لاءِ

موڪليا ويا آهن يعني پاڻ سڳورا دعوت الاهيءَ جو

ذريعو آهن.

فرمان الاهي: ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ ...﴾ المائدة: ۶۷ اي پيغمبر! ﷺ جيڪي تنهنجي

پالڻهار طرفان توڙا نازل ڪيو ويو آهي اهو (ماڻهن

حديث نبوي: رسول الله ﷺ جن اصحابن سڳورن
 كان پڇيو ته ڇا مون اوهان تائين الله تعاليٰ جو پيغام
 پهچايو آهي؟ تڏهن اصحابن سڳورن بيڪ زبان چيو ته
 اسين شاهدي ٿا ڏيون ته توهان الله جو پيغام پهچائي
 ڇڏيو آهي پاڻ فرمايائون **اللَّهُمَّ اشْهَدْ يا الله!** تون شاهد
 رهجان (مسلم)

سوال: رسول الله ﷺ جن جي شفاعت (نصيب ٿيڻ)
 بابت ڪنهن کان سوال ڪريون؟

جواب: اسان کي سفارش الله تعاليٰ کان ئي گهرڻ کپي.
 فرمان الاهي: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾ الزمر: ٤٤
 چئو ته سڀڪا سفارش الله تعاليٰ جي اختيار ۾ آهي.

حديث نبوي: رسول الله ﷺ جن هڪ صحابيءَ کي سفارش لاءِ هيءَ دعا سيڪاري. اللَّهُمَّ شَفِّعْهُ فِيَّ. (ابن ماجه ۱۳۷۵) يا الله! منهنجي حق ۾ رسول الله ﷺ جن جي سفارش قبول فرمائِ يعني مون کي سندن شفاعت نصيب ڪر. بيءَ حديث ۾ پاڻ فرمائين ٿا ته: وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا. (مسلم ۲۹۶) مون هڪ دعا پوئتي ڪئي آهي جيڪا قيامت جي ڏينهن منهنجي امت جي ان انسان لاءِ شفاعت طور هوندي جنهن الله تعاليٰ سان ڪو شرڪ نه ڪيو هوندو.

سوال: ڇا جيئن ڪان سفارش جي طلب ڪري سگهجي ٿي؟
جواب: دنياوي معاملات ۾ جيئن ڪي سفارش لاءِ

عرض ڪري سگهجي ٿو.

فرمان الاهي: ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا...﴾
النساء: ۸۵ جيڪو چڱي ڳالهه جي سفارش ڪندو ان لاءِ
ان مان ڀلائي آهي ۽ جيڪو بري ڳالهه جي سفارش
ڪندو ته ان لاءِ ان مان حصو آهي.

حديث نبوي: اشْفَعُوا تُؤْجَرُوا (ابوداؤد ۴۴۶۷)
سفارش ڪندا ڪريو جو ان سان ثواب ملندو.

سوال: رسول الله ﷺ جن جي تعريف ۾ مبالغو ۽
وڌاءِ ڪرڻ ڪيئن آهي؟

جواب: اسان کي سندن تعريف ۾ وڌاءِ نه
ڪرڻ گهرجي.

فرمان الاهي: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ...﴾ الكهف: ١١٠

چئڻ ته آئون اوهان جهڙو انسان آهيان. مون ڏانهن وحي موڪليو وڃي ٿو ته اوهان جو معبود فقط هڪ الله آهي. حديث نبوي: لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظْرَتْ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ. (بخاري ٣١٨٩) منهنجي ذات بابت حد کان نه لنگهيو ۽ مبالغو نه ڪريو. جيئن نصارن عيسيٰ عليه السلام سان ڪيو. آئون ته صرف پاڻهو آهيان تنهن ڪري مون کي الله جو پاڻهو ۽ رسول چوندا ڪريو.

جهاد، دوستي ۽ فيصلو

سوال: الله تعاليٰ جي راه ۾ جهاد جو ڇا حڪم آهي؟
جواب: پنهنجي جان مال ۽ زبان سان جهاد ڪرڻ واجب آهي.

فرمان الاهي: ﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ...﴾ التوبة: ٤١

ٿوري ۽ گهڻي سامان سميت (جهاد لاءِ) نڪرو ۽ پنهنجي مال ۽ جانين سان الله جي واٽ ۾ جهاد ڪريو.

حديث نبوي: جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَاللَّيْسَتَكُمْ. (احمد ١١٧٩٨) مشرڪن سان پنهنجي دولت، جان ۽ زبان سان جهاد ڪندا رهو.

سوال: ولاءِ (دوستي) ڇا آهي؟

جواب: هڪ ٻئي سان محبت وارو سلوڪ ۽ هڪ ٻئي

جي مدد ڪرڻ کي ولاءِ چئجي ٿو.

فرمان الاهي: ﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضٍ... ﴾ التوبة: ۷۱

مؤمن مرد ۽ عورتون (ڀاڻ ۾) هڪ ٻئي جا دوست ۽ مددگار آهن.

حديث نبوي: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا. (مسلم ۴۶۸۴)

هڪ مومن ٻئي مومن لاءِ ديوار وانگر آهي، جنهن جي هڪ سر ٻيءَ کي مضبوط ڪري ٿي.

سوال: ڇا ڪافرن سان دوستي ۽ انهن جي مدد ڪرڻ جائز آهي؟

جواب: هرگز نه! ان قسم جي دوستي ۽ تعلق انهن سان

قائم ڪرڻو ڪونهي.

فرمان الاهي: ﴿...وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ...﴾

المائدة: ۵۱ ۽ جيڪو اوهان مان انهن سان دوستي رکندو

بيشڪ اهو انهن مان ئي آهي.

حديث نبوي: إِنَّ آلَ أَبِي فُلَانٍ لَيَسُوا لِي بِأَوْلِيَاءَ.

(احمد ۱۷۱۳۶) فلاڻي قبيلي وارن سان منهنجي ڪا دوستي

ڪانهي.

سوال: ولي ڪير آهي؟

جواب: ولي هر اهو شخص آهي جيڪو ايماندار ۽

پرهيزگار هجي.

فرمان الاهي: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ﴿٦٢﴾ يونس خبردار! الله تعاليٰ

جي ولين ۽ پيارن کي نه ڊپ آهي ۽ نه کي اهي غمگين رهندا، سي اهي آهن جن ايمان آندو ۽ پرهيزگاري ڪئي. حديث نبوي: **وَلِيَّيَ اللّٰهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ**. (احمد ۱۷۱۳۶) منهنجو دوست فقط الله آهي ۽ نيڪ ۽ ايماندار ٻانها.

سوال: مسلمان فيصلو ڪيئن ڪن؟

جواب: ﴿وَأَنۡ أَحۡكَمۡ بَيْنَهُمۡ بِمَاۤ أَنزَلَ اللّٰهُ...﴾ المائدة: ۴۹

۽ انهن جي درميان انهيءَ سان فيصلو ڪر جنهن کي الله تعاليٰ لائو آهي.

حديث نبوي: **عَالِمَ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ**. (مسلم ۱۲۸۹) اي راز ۽ ظاهر جا ڄاڻندڙ! پنهنجن ٻانهن ۾ تون ئي فيصلو ڪندين.

قرآن ۽ حديث تي عمل

سوال: الله تعاليٰ قرآن مجيد ڇا جي لاءِ نازل فرمايو آهي؟
جواب: هن لاءِ ته ان تي عمل ڪيو وڃي.

فرمان الاهي: ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ...﴾
الأعراف: ۳ اوهان ڏي جيڪي اوهان جي پالڻهار وتان
لاٿو ويو آهي ان جي پيروي ڪريو.

حديث نبوي: اَقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَاعْمَلُوا بِهِ وَلَا تَأْكُلُوا
بِهِ (احمد ۱۴۹۸۱) قرآن پڙهو ۽ مٿس عمل ڪريو ۽
ان کي بيت پالڻ جو ذريعو نه بنايو.

سوال: صحيح حديث تي عمل ڪرڻ ڪيئن آهي؟
جواب: صحيح حديث تي عمل ڪرڻ واجب ۽ لازم آهي.

فرمان الاهي: ﴿... وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾ الحشر: ٧ ۽ رسول الله ﷺ جن جيڪي اوهان کي ڏين سو وٺو ۽ جنهن کان جهلين ان کي ڇڏي ڏيو.

حديث نبوي: عَلَيكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ فَتَمَسَّكُوا بِهَا. (احمد ١٦٥٢٢)

منهنجي طريقي کي وٺو ۽ هدايت يافته خلفاء راشدين جي طريقي کي وٺو ۽ انهيءَ (منهنجي سنت) کي مضبوطيءَ سان جهليو.

سوال: قرآن ڪريم کي ڪافي سمجهندي حديث شريف کي نظر انداز ڪري سگهجي ٿو؟

جواب: هرگز نه! اسان کي قرآن ۽ حديث ٻنهي جي

ضرورت آهي ۽ حديث کان ڪنهن به حالت ۾ بي پرواه
ٿي نٿا سگهون جو حديث ۾ ئي قرآن جي سمجهاڻي آهي.

فرمان الاهي: ﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ

مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ...﴾ النحل: ٤٤

۽ اسان تو ڏانهن قرآن هن لاءِ نازل ڪيو آهي ته جن
ماڻهن لاءِ نازل ڪيو ويو آهي، تن کي بيان ڪري ٻڌائين.

حديث نبوي: أَلَا إِنِّي أُوتِيْتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ.

(ابوداؤد ٣٩٨٨) خبردار! مون کي قرآن ڏنو ويو آهي

ان سان گڏ ان جهڙي ٻي شيءِ (حديث شريف) به.

سوال: الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول ﷺ جي فرمان

هوندي ڪنهن ٻئي جي ڳالهه مڃڻ ڪيئن آهي؟

جواب: الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول جي فرمان جي مقابلي

۾ ٻئي جي ڳالهه پيش ڪرڻ يا مڃڻ هرگز روا نه آهي،
بلڪ انهن جو فرمان آخري آهي.

فرمان الاهي: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ...﴾ الحجرات: ۱

ايمان وارو! الله ۽ ان جي رسول اڳيان پيش قدمي ۽
اڳرائي نه ڪريو.

حديث نبوي: لا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ.
(طبراني ۱۴۷۹۵) الله تعاليٰ جي نافرمانيءَ ۾ ڪنهن
ٻئي جي تابعداري نه آهي.

ابن عباس جو فرمان: أَخْشَى أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْكُمْ حِجَارَةً
مِنُ السَّمَاءِ أَقُولُ لَكُمْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَقُولُونَ
قَالَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ.

مون کي ڊپ آهي ته متان اوهان تي آسمان مان پٿرن جي بارش وسي، آئون توهان کي رسول الله ﷺ جن جون حديثون ٻڌايان پيو ۽ اوهان چئو ٿا ته ابوبڪر ۽ عمر هيئن ٿا چون؟

سوال: ڪنهن مسئلي ۾ اختلاف وقت ڇا ڪريون؟
جواب: اختلاف وقت اسان کي قرآن ڪريم ۽ صحيح حديث ڏانهن رجوع ڪرڻ گهرجي.

فرمان الاهي: ﴿...فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ﴿٥٩﴾ النساء

پوءِ جيڪڏهن ڪنهن شيءِ بابت جهڳڙو ڪريو ته جيڪڏهن الله ۽ آخرت جي ڏينهن کي مڃيو ٿا ته ان کي

الله ۽ ان جي رسول ڏانهن موٽايو ۽ اهو ڀلو ۽ نتيجي جي لحاظ سان ڏاڍو چڱو آهي.

حديث نبوي: **عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِيِّينَ فَتَمَسَّكُوا بِهَا.** (احمد ۱۶۵۲۲)

منهنجي طريقي کي وٺو ۽ خلفاءِ راشدين جي طريقي کي ۽ ان تي مضبوطيءَ سان رهجو.

سوال: الله تعاليٰ ۽ رسول ﷺ سان محبت ڪيئن ڪئي وڃي؟

جواب: انهن جي اطاعت ڪرڻ ۽ سندن حڪم مڃڻ ئي ساڻن محبت جو دليل آهي.

فرمان الاهي: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ

اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ آل عمران

اي پيغمبر! ﷺ تون چئو ته جيڪڏهن اوهان الله تعاليٰ سان محبت ڪريو ٿا ته منهنجي پويان هلو ته الله به اوهان سان محبت ڪندو ۽ اوهان جا گناه معاف ڪندو ۽ الله بخشيندڙ مهربان آهي.

حديث نبوي: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (بخاري ۱۴-مسلم ۶۳)

توهان مان تيستائين ڪو به مؤمن نه آهي جيستائين آءُ ان کي ان جي پيءُ، ماءُ ۽ ان جي اولاد ۽ سڀني ماڻهن کان وڌيڪ پيارو نه هجان.

سوال: ڇا اسين تقدير تي اعتماد ڪندي عمل ڪرڻ چڱي ڏيون؟

جواب: تقدير کي بهانو بنائي عملن کي نظر انداز

ڪري ۽ ڇڏي نٿو سگهجي.

فرمان الاهي: ﴿فَمَا مَنَ اعْطَىٰ وَانْفَىٰ﴾ ۵ ﴿وَصَدَقَ بِالْحَسَنَىٰ﴾

۶ ﴿فَسَنِيْرُهُ لِيَسْرَىٰ﴾ ۷ ﴿الليل﴾

پوءِ جنهن (الله ڪارڻ) ڏنو ۽ پرهيزگاري ڪئي ۽
چڱائيءَ کي سڄو ڄاتائين ان لاءِ (نجات جو رستو)
آسان ڪري ڏينداسين.

حديث نبوي: اَعْمَلُوا فَاكُلْ مَيْسَرًا لِّمَا خُلِقَ لَهُ. (بخاري

۴۵۶۸-مسلم ۴۷۸۷) عمل ڪندا رهو پوءِ جو جنهن

لاءِ پيدا ٿئي ٿو اهو ان لاءِ آسان آهي.

سنت ۽ بدعت

سوال: دين اسلام ۾ بدعت حسنه آهي ڇا؟
جواب: دين اسلام ۾ بدعت حسنه (ڇڱي بدعت) جو
ڪو وجود ڪونهي ڇو ته اها گمراهي آهي.

فرمان الاهي: ﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ المائدة: ۳

اڄ اوهان جو دين اوهان لاءِ مڪمل ڪري ڇڏيم ۽ اوهان
تي پنهنجي نعمت پوري ڪيم ۽ اوهان لاءِ دين اسلام
ڪي پسند ڪيم.

حديث نبوي: كُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي النَّارِ

(احمد ۱۶۵۲۱)

هر بدعت گمراهي آهي ۽ هر گمراهي جهنم ۾ وٺي

ويڃڻ واري آهي.

سوال: دين ۾ بدعت ڇا آهي؟

جواب: دين اسلام ۾ پنهنجي طرفان گهٽ وڌائي ڪرڻ

جو نالو بدعت آهي.

فرمان الاهي: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ

الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذُنْ بِهِ اللَّهُ...﴾ الشورى: ۲۱ ڇا انهن

(ڪافرن) جا ڪي اهڙا شريڪ آهن جن انهن لاءِ دين

مان (اهو) نئون رستو بنايو آهي، جنهن جو الله حڪم نه

ڏنو آهي؟

حديث نبوي: مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ

فَهُوَ رَدٌّ. (بخاري ۲۴۹۹-مسلم ۳۲۴۲)

جنهن اسان جي هن دين ۾ ڪا نئين ڳالهه وڌائي جيڪا

ان ۾ نه آهي اها مردود ۽ غير مقبول آهي.

سوال: ڇا اسلام ۾ سنت حسنه آهي؟

جواب: ها! اسلام ۾ سنت حسنه آهي.

حديث نبوي: مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أُجُورِهِمْ. (مسلم ۱۶۹۱)

جنهن دين اسلام ۾ ڪنهن چڱي ڪم کي رواج ۾ آندو ته ان لاءِ ان (ڪم) جي نيڪي آهي ۽ جيڪو ڪائس بعد ان تي عمل ڪندو ته ان جو به اجر ملندس انهيءَ ثواب ملڻ تي ٻئي جي ثواب ۾ ڪا ڪمي نه ايندي.

سوال: مسلمانن کي غلبو ۽ دٻڊو ڪڏهن حاصل ٿيندو؟

جواب: (۱) جڏهن ڪتاب الله کي عملي طور نافذ ڪندا.

(۲) سنت سڳوري کي چنڀڙي وٺندا.

(۳) توحيد کي عام ڪندا.

(۴) شرڪ جي سڀني قسمن کان بيزاري ظاهر ڪندا.

(۵) دشمن سان لڙي ۽ جهاد ڪرڻ جي طاقت سارو تياري ڪندا.

فرمان الاهي: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ نَّصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ
وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ﴾ ﴿٧﴾ محمد اي ايمان وارو! جيڪڏهن
اوهان الله (جي دين) جي مدد ڪندؤ ته (الله) اوهان جي
مدد ڪندو ۽ اوهان جا پير مضبوط ڪندو.

﴿وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
فِي الْاَرْضِ كَمَا اَسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ

دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أُمَّتًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا... ﴿النور: ٥٥﴾

اوهان مان جن ايمان آندو ۽ چڱا عمل ڪيا تن کي الله
وعدو ڏنو آهي ته کين زمين ۾ خليفو بنائيندو جيئن
ڪائنن اڳين کي بنايائين ۽ انهن لاءِ دين کي مضبوط
ڪندو جنهن کي سندن لاءِ پسند ڪيو اٿس ۽ سندن ڊپ
کي امن ۾ بدلائيندو. (اهي) منهنجي عبادت ڪن ۽
مون سان ڪنهن کي شريڪ نه ڪن.

مقبول دعا

رسول الله ﷺ جن فرمايو ته جڏهن ڪنهن کي ڪا پريشاني ۽ ڏک پهچي ته هيءَ دعا پڙهي ته الله تعاليٰ ان جي ڏک ۽ عمر کي دور فرمائيندو ۽ ان جي بدران خوشي نصيب ڪندس.

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ نَاصِيَتِي
 بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ
 اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ
 عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
 عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجِلَاءَ
 حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي. (احمد ۴۰۹۱)

ترجمو: ياالله! آئون تنهنجو ٻانهو، تنهنجي ٻانهي ۽

ٻانهيءَ جو پٽ آهيان. منهنجي پيشاني تنهنجي قبضي ۾ آهي ۽ مون تي تنهنجو حڪم هلي ٿو ۽ منهنجي متعلق تنهنجو فيصلو حق ۽ انصاف وارو آهي. آئون تنهنجي هر انهيءَ نالي مبارڪ سان سوال ڪريان ٿو جيڪو تو پنهنجي لاءِ پسند فرمايو آهي يا پنهنجي ڪتاب ۾ نازل ڪيو يا پنهنجي مخلوق مان ڪنهن کي سيڪاريو اٿئي يا تو پنهنجي علم غيب لاءِ ان کي چونڊيو آهي ته قرآن ڪريم کي منهنجي دل جي بهار ۽ منهنجي سيني جو نور بنا ۽ منهنجي پریشانين جو لاهڻ ۽ منهنجي غم دور ٿيڻ جو باعث بنا.